

Mijn tekeningen: kruisbestuiving tussen vrije & toegepaste kunst

boemerang & luchtvaart **A**ls embleem nam ik een *boemerang*. Waarom? Dit fascinerend wentelend hout is puur en ecologisch. Énkel hout, geen electronica, geen lawaai of uitstoot. Boemerangwerpen is intens, vechtend met de natuurelementen: zwaartekracht, lift, snelheid, wentelingen, weerstand ... (in mijn atelier hangt trouwens een collectie boemerangs). Het vleugelprofiel veroorzaakt 'lift' (waardoor hij terugkomt). En ditzelfde principe van aerodynamica geldt voor elk vliegtuig. Van kindsaf was ik ook gefascineerd door overvliegende F-104 Starfighters, F-16's, Stampe-Vertongen tweedekkers die zwevers optrokken boven het nabije militaire vliegveld te Oostmalle. Natuurwetten dringen de vliegtuigen een schoonheid, een esthetica op. Dit is ook het credo van vele designers/architecten: 'form follows function' (eerst het functionele, dan daaruit voortvloeiend het esthetische).

Sinds 2013 kreeg ik toelating om schetsen te maken te Melsbroek (thuisbasis van de Lockheed Hercules C-130) en Deurne (jets van Flying Group, en het STAMPE-VERTONGEN museum).

koeien Kent u het oudste schilderij ter wereld? Juist: koeientekeningen, met bessen en krijt getekend in de grotten van Altamira en Lascaux. De primitieve mens tekende dit niet louter illustratief, maar om een goede jacht af te dwingen, om het rund te bezweren. Zo mag je mijn koeientekeningen ook niet puur esthetisch interpreteren. Door in een koeienstal te kruipen, word je je meer bewust van je zijn, je verleden, heden en toekomst.

Ooit stelde men aan Vincent Rouffaer (zoon van kapitein Zeppos) de vraag: 'Waarom blijft men hier in Vlaanderen producties draaien van het genre 'Boerenpsalm'? Hij antwoordde hierop: 'Als je de verflaag wegkrabt van een oude schuurdeur, beland je altijd op een oude laag, geschilderd in een tijd van keuterboeren en kasteelheren, koeienjongens, buntstekers en heideplaggers, jenevers na de hoogmis, maar vooral een tijd van sociale onrechtvaardigheid. Als hier geen filmthema's inzitten, zitten ze nergens in.' In Amerika is 'cowboys' een onuitputtelijk thema voor kunst & film. Waarom zou ik niet iets doen omtrent 'koeienjongens'?

Koe-en-stier zijn fascinerend, qua anatomie, abstracte kleurpatronen en historiek. Is onze godin *Europa* trouwens geen mythologische verschijning, zittend op de rug van een stier?

Sinds 2012 lever ik koeienschetsen aan 'Milcobel' (zuivelcoöperatieve) en 'Versele-Laga/Quartes' (dierenvoeding). In 2013 kreeg Vlaams minister-president Chris Peeters een koeienschets van mijn hand, op de landbouwbeurs AGRIFLANDERS (Gent).

bister & rietpen Al tekenend-verkennend proef je van alle materialen. Gevoelsmatig grijp ik steeds terug naar tekenmateriaal waar ik me goed bij voel. *Bisterinkt* (van de bast van okkernoten) is warm-bruin en puur-ecologisch. Niets nieuws onder de zon: Rubens, Van Dyck, Rembrandt gebruikten dit medium voor hun voorstudies. Ik snij mijn *rietpennen* (bamboe) zelf uit mijn tuin. De ruwe, onvoorspelbare lijnen zorgen voor een kalligrafisch effect. Gratis, en lekker grillig-als-het-leven.

tekenaar in reclameland Schetsen/waarnemingstekenen is mijn ding. Toch is mijn zijstap naar de reclamewereld logisch. Als tekenaar ben ik geboeid door mooie vormgeving en zo beland ik automatisch in de grafische wereld van drukwerk, logo's, verpakkingen ... Des te méér lijnen in mijn dieren-schets, des te minder lijnen in mijn logo-ontwerp. *Less is more*.

Een andere kruisbestuiving tussen mijn tekenen en reclamewereld is mijn (bijna vergeten) ambacht van *rougher*. Dit is het uitschetsen (visualiseren) van datgene dat nog niet bestaat. Want wat niet bestaat, kan niet gefotografeerd worden. En dan is het mijn taak als *rougher* (visualiser) om met markers of aquarel een *art impression* uit te schetsen.

Voorbeeld: de ontwikkeling van het grootste natuurdomein van Vlaanderen (Nationaal Park Hoge Kempen) werd ondersteund door mijn *art impressions* (landschapsschetsen).

De promotiecampagne '50 jaar LEGO-België' werd door mijn *art impressions* gevisualiseerd.

Nederlands drukwerk voor Procter & Gamble (Dreft, Dash) werd door mij uitgeschetst (via het Rotterdamse reclameburo 'Publidesign').




JOHAN TRUYEN
illustrator & grafisch vormgever

U wil een tekening
of grafisch ontwerp?
Telefoneer voor een
gratis offerte
(tel. 03/309 11 99).

Dierlijke overpeinzingen

voorgelezen door Elke Tindemans,
schepen van cultuur
op de vernissage/expo
Johan Truyen, getekend
in Huis Hellemans - Edegem
9 februari 2007.

Waarom ik dieren teken ?

Op mijn slaapkamer hing - tijdens mijn kindertijd - een affiche met zangvogels. Ons vader had die gekocht bij de Wielewaal. Elke avond keek ik onderzoekend van heggenmus tot huismus, van tortelduif tot tapuit. Op den duur zag ik achter deze vogels geen vogels, maar mensen. Zo begon ik op straat mensen te zien met een neus van een appelvink, een lief gezicht zoals de merel, een vlezig gezicht van de vlaamse gaai (rotzak klinkt ook mooi...).

Tot op de dag van vandaag zie ik in een diergezicht vaak een mensengezicht, en in een mensengezicht vaak een diergezicht. Is het énkél mijn fantasie, of zit er méér achter?

De reden van mijn dieren-tekenen is misschien een vorm van schaamte : een dier kan je schaamteloos in de ogen kijken. Een mens niet.

De dieren waren ook nooit ver weg. Vader en moeder waren 'van den boer'.

Het gaat vlug : we zijn geëvolueerd van potstal naar knalpot.

Tussen de soep en de patatten vertelde ons vader in geuren en kleuren over zijn boerenbezoeken, als vertegenwoordiger van boeren en tuinders (hij was opzichter van de Belgische Boerenbond). Later kwam hij ook bij de plaatselijke boerenmensen als kassier, én als voorzitter van de Boerengilde. In onze woonkamer stond -symbolisch- de ploeg van de Belgische Boerenbond en een vergeelde foto van één van de eerste LRV-ruitertornooien in Limburg. Met een achttal van boerenzonen-op-boerenpaarden. Het was een héél breed achttal...

Bij ons moeder thuis staat op zolder nog een oude, taaie micro-met-versterker, waarmee ons vader de koeienprijskampen van klank voorzag.

Ik ben blij dat er aan 't tafel nog geklapt werd over keizersnedes, distels in de paardenwei of het keuren van Belgische Hoogvliegers. Ons vader was immers jarenlang voorzitter, secretaris van de plaatselijke sierduivenclub, later op provinciaal gebied en later op nationaal niveau. Mijn zus is dierenarts. Ik assisteerde haar ooit bij keizersnedes en kleine operaties van kat-en-hond.

Kortom, zonder dat ik het besef, zit het beestje in me.

- Johan Truyen -

